

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۱۰/۲۱

عبدالباری جهانی

خیام - جهانی

قسمت دوازدهم

نقشی است که بر وجود ما ریخته ای
صد بوالعجبی ز ما بر انگیزته ای
من زان به ازین نمی توانم بودن
کز بوته مرا چنین فرو ریخته ای

خیام

یو تصویر دی اچولی ز مور پر تن باندی خبسته
سل عجیبی ولاړېزی د دې جبر له وطنه
بنه کیدلای تر دې نه سم له ازله داسی جوړیم
روح می بل چیرته پیوند دی تمه نه کیری له تنه

جهانی

دانی ز چه روی اوفتادست و چه راه
آزادی سرو و سوسن اندر افواه
کین دارد ده زبان و لیکن خاموش
و آنراست دو صد دست و لیکن کوتاه
خیام

ته پوهیږي چی دا ولي آوازي دی چی خپرېږي
چی سوسن سرو ازاد دي خوله پر خوله يي کيسې کيزی
د سوسن سره لس ژبی خو هیڅ نه وایي خاموش دی
او د سروی سل لاسونه خوله خانه نه اوږدېږي

جهانی

چند از پی حرص و آز فرسوده
سرگشته دوي گرد جهان بيهوده
افتند و رويم و ديگر آيند و روند
يکدم به مراد خویشتن نابوده

خیام

لا دي خو د حرص پر لاره روح او تن دي سولولي
لا لهانده پر جهان يي تر زرگي اغزي ختلي
راغلل، خو به، نور به راسي د هغوی هم دغه لار ده
څوک يو دم تر خپل هدفه دلته نه دي رسيدلي

جهانی

جانا ز کدام دست برخاسته ای
کز طلعت خویش ماه را کاسته ای
خوبان جهان به عید رو آورند
تو عید بروی خویش آراسته یی
خیام

زما بنایستی له کومه لاسه کوم کماله یی راغلی
چی له مخه دي سپورمی ده په اسمان کی شرمیدلی
د نړی بڼکلي مخونه د اختر په ورځ سینگار کړي
تا په خپل مخ د اختر ورځ بڼکلي کړي سینگار کړي
جهانی

تن در غم روزگار بیداد مده
مارا ز غم گذشتگان یاد مده
دل جز بسر زلف پریزاد مده
بی باده مباحث و عمر برباد مده
خیام

دېر چی خای نه کي په زړه کی د زمان ظالم غمونه
مور ته مه رواره نا خوالي د پیریو تیر کلونه
زړه د یار په زلفو بند که هیروه دا نور بندونه
پیاله مه ایبرده له لاسه چی برباد نه کي کلون
جهانی

تا کی غم آن خورم که دارم یان-ه
وین عمر بخوشدلی گ-ذارم یان-ه
پر کن قدح باده که معلوم نیست
کین دم که فروبرم بر آرم یانه
خیام

غم تر خو خورمه دوستانو خه لرم خه نه لرمه
دا خو ورخی په مستیو تیروم که یی پرپر دمه
جام می ډک که له شرابو چی معلومه راته نه ده
له سینی یی بیرته باسم دا نفس چی کبنته ورمه

جهانی

پیری دیدم بخواب مستی خفته
وز گرد شعور خانه تن رفته
می خورده و مست خفته و آشفته
والله لطیف به عباده گفته

خیام

ما بوډا مست له شرابو بیده ولیدی یارانو
نه په غم کی و د عقل نه په بند کی د رندانو
بیخبره له جهانہ دا یو ذکر یی په خوله و
په والله چی مهربان دی خدای پر خپلو بندگانو

جهانی

بنگر ز صبا دامن گل چاک شده
بلبل ز جمال گل طربناک شده
در سایه گل نشین که بسیار این گل
در خاک فروریزد و ما خاک شده
خیام

د سهار نسیم الوتی د غوتی گریوان خیربری
د گلونو له جماله بلبلان دي چی مستیری
نن د گل سیوري ته کنبینه چی گیدی ددی گلونو
رژېدلي دي پر خاورو زموږ په شانی خوری کیری
جهانی

این چرخ چو کاسی است نگون افتاده
در وی همه زیرکان زبون افتاده
در دوستی شیشه و ساغر نگرید
لب بر لب و در میانه خون افتاده
خیام

دا فلک لکه کاسه ده را لوېدلي سرنگونه
پکبنی عقل سر گردان دی پکبنی بند دي تدبیرونه
له دوستی در معلومیری د مینا او د جامونو
خوله پر خوله یې سره ایښي پک له وینو لري زرونه
جهانی